

Resolució 220/2021, de 25 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 81/2021

Administració reclamada: Transports Metropolitans de Barcelona

Informació reclamada: Caigudes de persones que han tingut lloc en una estació de metro.

Sentit de la resolució: Estimació parcial, desestimació parcial i finalització per la pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació

Resum: La via de reclamació a la GAIP és un procediment de revisió d'una actuació administrativa prèvia, que per raons de congruència no pot formular pretensions que abans no s'haguessin plantejats a l'Administració reclamada, i menys encara poden formular-les al·legacions presentades en aquest procediment de reclamació. Amb la proclamació feta per l'LTAIPBG del dret d'accés a la informació pública (article 18), es pretén garantir l'accés no només als documents, sinó en general al coneixement en poder de l'Administració, tant al documentat, com al que es pugui trobar en altres suports o manifestacions. Si la informació demanada no està documentada, llavors l'Administració s'haurà de plantejar si la pot documentar o redactar; l'article 29.1.b LTAIPBG considera com a possible causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud si la tasca necessària per redactar o elaborar la informació que no es troba redactada o elaborada en els termes que ha estat demanada és complexa; això vol dir que si per atendre la sol·licitud cal fer una tasca no complexa d'elaboració, no hi ha motiu per inadmetre la sol·licitud i l'Administració ha d'assumir que forma part de les seves obligacions per atendre el dret d'accés a la informació pública el tenir que redactar o elaborar informacions de caràcter simple o senzill, és a dir, que no siguin complexes. Un cas diferent a allò que s'acaba de dir és que la informació sol·licitada no existeix com a informació pública. És a dir: que no existeix materialment, ni documentada, ni sense documentar. En aquests casos, la GAIP ve entenent que el que ha de fer l'Administració és informar a la persona reclamant d'aquesta inexistència, resposta que objectivament satisfà la sol·licitud, ja que aquest reconeixement d'inexistència, a més de ser la resposta pertinent a una informació que no existeix, també pot ser una dada significativa per a la persona sol·licitant. La pretensió de la persona reclamant requeriria certament una tasca complexa d'elaboració (que segons l'article 29.1.b LTAIPBG constitueix causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública), perquè comportaria visionar diversos vídeos, interpretar allò que hi passa, redactar-ho i certificar-ho.

Paraules clau: Empreses públiques. Àrea metropolitana. Persona interessada. Danys. Responsabilitat patrimonial. Reclamació contra desestimació. Investigació i sanció d'infraccions. Informació existent. Tasca d'elaboració.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 26 de gener de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 81/2021, presentada contra Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la

informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 12 de novembre de 2020 la persona reclamant exposa que hauria patit una caiguda a l'Estació del metro de Selva de Mar i hauria presentat una reclamació per aquest motiu i demana a l'Agència de Transparència de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) la informació següent: 1. Nombre de persones que han caigut a la mateixa estació des de 31 d'octubre de 2018 i han reclamat a TMB i a l'AMB. 2. Saber si TMB ha fet actuacions per evitar relliscades a aquesta estació, després de la caiguda de la persona reclamant, com ara el reforç de les franges antilliscants o l'ampliació dels desaigües. 3. Saber si aquesta parada de metro té la indicació de "terra mullat" des de quan. 4. Saber si TMB té un protocol per als casos de pluja intensa i entrada d'aigua a les estacions i si l'estació on va caure té un sistema de registre la seva eventual aplicació, i en cas afirmatiu demana el protocol i el registre de l'estació corresponent a la data de la caiguda de la persona reclamant. 5. Saber si es guarden les imatges de les càmeres de vigilància i així poder veure la seva caiguda i la de moltes altres persones; en cas que no es conservin, demana que TMB visioni imatges d'altres dates amb pluja intensa i entrada d'aigua a l'estació on va caure la persona reclamant i faci una descripció certificada dels fets més destacats, com ara caigudes de persones, senyalització i quan es posa, com i qui recull l'aigua i quan es tarda i dades similars del risc provocat per l'aigua acumulada. 6. Documentació facilitada per Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona (FMB) a l'asseguradora sobre la seva caiguda. 7. Tres exemples en sentit estimatori i tres en sentit desestimatori de respostes d'asseguradores de TMB davant demandes per responsabilitat.
3. El 22 de desembre de 2020 TMB denega la sol·licitud anterior en base al límit establert per l'article 21.1.b LTAIPBG (perjudici per a la investigació i sanció d'infraccions), la concurrència del qual es fonamenta en el fet que s'està tramitant un expedient de responsabilitat patrimonial en relació amb l'objecte de la sol·licitud.
4. La Reclamació presentada el 26 de gener de 2021 indica que TMB ha denegat la informació sol·licitada en aplicació del límit de l'article 21.1.b LTAIPBG. La persona reclamant argumenta el caràcter restrictiu de la resolució de TMB, en front de la vis expansiva del dret d'accés a la informació pública i demana a la GAIP mesures sancionadores contra les persones que li impedeixen l'accés a la informació sol·licitada.
5. El 29 de gener de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de

l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. El 29 de gener de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a TMB i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 2 de febrer de 2021 la GAIP rep un escrit de l'Agència de Transparència de l'AMB, que hauria conegut el cas arrel d'una queixa de la reclamant i acredita haver-se adreçat a TMB requerint la revisió de la denegació indicada a l'antecedent 3, atès que no sembla justificat denegar la informació sol·licitada sobre responsabilitat patrimonial invocant el límit relatiu als procediments sancionadors.
8. El 12 de febrer de 2021 la GAIP rep l'informe de TMB i d'FMB. Reconeix que la resposta indicada a l'antecedent 3 hauria estat causada per una errada i que l'empresa s'hauria afanyat a recaptar la informació i facilitar-la a la persona reclamant. Facilita tot seguit resposta a les diverses qüestions plantejades a la sol·licitud, en els mateixos termes que l'hauria facilitada a la persona reclamant. Demana finalitzar la Reclamació per la pèrdua del seu objecte, perquè ja s'hauria facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada.
9. El 15 de febrer de 2021 la GAIP trasllada la resposta anterior a la persona reclamant, tot indicant que si no argumenta el contrari en el termini de 5 dies es considerarà satisfeta la seva sol·licitud i la Reclamació finalitzarà per la pèrdua del seu objecte.
10. El 18 de febrer de 2021 la GAIP rep al·legacions de la persona reclamant a la informació que li ha facilitat TMB. Indica que només ha rebut resposta a tres de les set qüestions plantejades i manifesta la seva disconformitat amb les quatre respostes que no li faciliten la informació sol·licitada, que són les següents:
 - 10.2. Saber si TMB ha fet actuacions per evitar relliscades a aquesta estació, després de la caiguda de la persona reclamant, com ara el reforç de les franges antilliscants o l'ampliació dels desaigües. La resposta de TMB és que no té informació sobre allò que es demana i que correspon aplicar la causa d'inadmissió del 29.1.b LTAIPBG (tasca complexa) o d'informació inexistent i, per tant, que no és informació pública tal com la defineix l'article 2.b LTAIPBG.
 - 10.3. Saber si aquesta parada de metro té la indicació de "terra mullat" des de quan. TMB considera que allò demanat són qüestions fàctiques sense cap suport documental i que ha de ser inadmesa per les mateixes raons que l'apartat anterior.
 - 10.4. Saber si TMB té un protocol per als casos de pluja intensa i entrada d'aigua a les estacions i si l'estació on va caure té un sistema de registre la seva eventual aplicació, i en cas afirmatiu demana el protocol i el registre de l'estació corresponent a la data de la

caiguda de la persona reclamant. En la seva resposta TMB afirma que allò que es demana és informació inexistent.

10.5. Saber si es guarden les imatges de les càmeres de vigilància i així poder veure la seva caiguda i la de moltes altres persones; en cas que no es conservin, demana que l'AMB visioni imatges d'altres dates amb pluja intensa i entrada d'aigua a l'estació o va caure la persona reclamant i faci una descripció certificada dels fets més destacats, com ara caigudes de persones, senyalització i quan es posa, com i qui recull l'aigua i quan es tarda i dades similars del risc provocat per l'aigua acumulada. TMB contesta indicant que les imatges de la caiguda de la persona reclamant no es conserven i que allò que es demana alternativament no és accés a informació pública, sinó l'emissió de nou d'un certificat i que aquest apartat de la sol·licitud s'ha d'inadmetre en aplicació de l'article 29.1.b LTAIPBG.

La persona reclamant fa unes consideracions generals sobre la necessitat que la informació pública s'ha d'interpretar en un sentit ampli, en el marc del qual els apartats de la seva sol·licitud que s'acaben d'indicar no poden ser inadmesos i se li ha de facilitar la informació que demanen. Invoca la Resolució de la GAIP 93/2019, que argumenta un concepte ampli, no limitat als documents, d'informació pública. En relació amb l'apartat 2 de la sol·licitud, indica que no és creïble que TMB no sàpiga les actuacions de manteniment fetes a les estacions del metro. En relació amb l'apartat 3, considera que com a mínim el responsable de l'estació ha de saber si tenen el cartell "terra mullat" i des de quan. En relació amb l'apartat 4, no considera creïble que TMB no tingui la informació sol·licitada en aquest apartat i argumenta que quan s'inunda una estació l'empresa ha de fer actuacions que necessàriament deixen rastre documental i requereix que se li faciliti aquest rastre. En relació amb l'apartat 5, considera que TMB li hauria de facilitar com a mínim els informes d'incidències de cada una de les 15 caigudes que varen tenir lloc a l'estació on va caure la reclamant, des de la data de la seva caiguda fins avui; en aquest sentit considera incompleta la resposta donada a l'apartat 1, perquè es limita a indicar el número de caigudes i la causa, quan TMB li podria haver facilitat l'informe d'incidència de cada caiguda, com el redactat i facilitat sobre la seva pròpia caiguda.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la

Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Pèrdua sobrevinguda parcial de l'objecte de la Reclamació

L'antecedent 10 posa de manifest que TMB hauria facilitat resposta a tres dels apartats de la sol·licitud, els números 1, 6 i 7, que no són objecte d'al·legacions per part de la persona reclamant. Tot i que aquesta indica amb les seves al·legacions que no està satisfeta amb la resposta rebuda al primer apartat de la sol·licitud, que es limita a facilitar-li el número de caigudes amb indicació de la causa, perquè creu que TMB li hauria d'haver facilitat els informes d'incidència relatius a cada una de les 15 caigudes assenyalades, el cas és que aquesta informació addicional que demana a les al·legacions no havia estat demanada a la sol·licitud, que es limitava a requerir el nombre de persones que han caigut a la mateixa estació que la persona reclamant des de 31 d'octubre de 2018 i han reclamat a TMB i a l'AMB; a la vista d'aquesta sol·licitud, és evident que la resposta donada per TMB la satisfà plenament. La via de reclamació a la GAIP és un procediment de revisió d'una actuació administrativa prèvia, que per raons de congruència no pot formular pretensions que abans no s'haguessin plantejats a l'Administració reclamada, i menys encara poden formular-les al·legacions presentades en aquest procediment de reclamació. Per tant, encara que a la persona reclamant li pugui semblar insuficient la informació obtinguda en relació amb el primer apartat de la sol·licitud, objectivament TMB li ha facilitat la informació que va demanar, motiu pel qual s'ha de considerar satisfeta també aquesta part de la Reclamació.

En conseqüència, els apartats 1, 6 i 7 de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació han estat satisfets per TMB en el marc d'aquest procediment de reclamació, motiu pel qual és procedent declarar que, en relació amb ells, s'ha produït una pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació, perquè les pretensions que la justificaven ja han estat satisfetes per l'administració reclamada.

3. Sobre el dret d'accés a la resta d'informació reclamada

En relació amb els apartats 2, 3, 4 i 5 de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, TMB invoca dos tipus de consideracions per concloure que o bé, s'ha d'inadmetre la Reclamació, o bé, no es pot facilitar la informació sol·licitada: la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG (tasca complexa d'elaboració) o/i la informació sol·licitada, en els termes que la defineix l'article 2.b LTAIPBG, és inexistent. L'aplicació d'aquests motius d'inadmissió escauria, segons l'informe emès per TMB, perquè la informació demanada per aquests apartats no consisteix en documents, no està redactada, de manera que per poder facilitar-la a la persona reclamant primer caldria elaborar-la, cosa que constituïria la tasca complexa de l'article 29.1.b LTAIPBG, o avalaria l'argument de la seva inexistència.

L'article 2.b LTAIPBG defineix la informació pública que és objecte del dret d'accés a la informació pública com aquella que ha estat elaborada o/i està en poder de l'Administració.

L'LTAIPBG es refereix sempre al dret d'accés a la informació pública, precisament a la "informació" pública i no només als documents públics, com feia un dels antecedents de l'LTAIPBG, l'article 37 de la Llei 30/1992, del règim jurídic i procediment administratiu comú de les administracions públiques, que limitava el dret d'accés de la ciutadania als arxius i registres, és a dir, als documents públics. Amb la proclamació feta per l'LTAIPBG del dret d'accés a la informació pública (article 18), es pretén garantir l'accés no només als documents, sinó en general al coneixement en poder de l'Administració, tant al documentat, com al que es pugui trobar en altres suports o manifestacions. Si la informació demanada no està documentada, llavors l'Administració s'haurà de plantejar si la pot documentar o redactar; l'article 29.1.b LTAIPBG considera com a possible causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud si la tasca necessària per redactar o elaborar la informació que no es troba redactada o elaborada en els termes que ha estat demanada és complexa; això vol dir que si per atendre la sol·licitud cal fer una tasca no complexa d'elaboració, no hi ha motiu per inadmetre la sol·licitud i l'Administració ha d'assumir que forma part de les seves obligacions per atendre el dret d'accés a la informació pública el tenir que redactar o elaborar informacions de caràcter simple o senzill, és a dir, que no siguin complexes.

Un cas diferent a allò que s'acaba de dir és que la informació sol·licitada no existeix com a informació pública. És a dir: que no existeix materialment, ni documentada, ni sense documentar. En aquests casos, la GAIP ve entenent que el que ha de fer l'Administració és informar a la persona reclamant d'aquesta inexistència, resposta que objectivament satisfà la sol·licitud, ja que aquest reconeixement d'inexistència, a més de ser la resposta pertinent a una informació que no existeix, també pot ser una dada significativa, una informació, en definitiva, per a la persona sol·licitant.

Un cop fetes les anteriors consideracions generals, és pertinent valorar en relació amb elles cada un dels quatre apartats de la sol·licitud sobre els quals TMB no ha facilitat la resposta demanada per la persona reclamant:

L'apartat 2 de la sol·licitud demana si TMB ha fet actuacions per evitar rellisques a l'estació on va caure la persona reclamant, després de la seva caiguda, com ara el reforç de les franges antilliscants o l'ampliació dels desaigües. La resposta de TMB és que no té informació sobre allò que es demana i que correspon aplicar la causa d'inadmissió del 29.1.b LTAIPBG (tasca complexa) o d'informació inexistent i, per tant, que no és informació pública tal com la defineix l'article 2.b LTAIPBG. La persona reclamant considera que no és creïble que TMB no sàpiga les actuacions de manteniment fetes a les estacions del metro. Certament, no és creïble que TMB no sàpiga si s'han fet o no obres o altres actuacions per evitar rellisques a l'estació on va caure la persona reclamant. TMB és una empresa pública de gran dimensió, que necessàriament deu documentar els plans i els programes de reparacions i manteniment de les

estacions, els contractes de les obres corresponents i la comptabilitat de les despeses generades per aquestes actuacions. És més: han passat poc més de dos anys de la caiguda de la persona reclamant i segur que algunes persones al servei de TMB poden recordar fàcilment una informació com la sol·licitada. La persona reclamant no demana en aquest apartat dades complexes o detallades; n'hi ha prou per atendre la sol·licitud respondre un "sí" o un "no", especialment si la resposta és que no s'han fet actuacions d'aquest tipus, i enumerar les actuacions fetes en cas que efectivament s'hagin realitzat, si és possible. La informació ha d'existir forçosament al si de TMB, i la resposta no és d'elaboració complexa, com s'acaba d'argumentar. Per tant, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a obtenir resposta a aquest apartat de la sol·licitud.

L'apartat 3 de la sol·licitud demana si la parada de metro on va rrelliscar la persona reclamant té la indicació de "terra mullat" i des de quan. TMB considera que allò demanat són qüestions fàctiques sense cap suport documental i que ha de ser inadmesa per les mateixes raons que l'apartat anterior. La persona reclamant considera que com a mínim el responsable de l'estació ha de saber si tenen el cartell "terra mullat" i des de quant. Per les mateixes consideracions fetes a l'apartat anterior, TMB ha de saber, sense cap mena de dubte, si a l'estació on va caure la persona reclamant disposen de cartells amb la indicació "terra mullat"; i si no ho saben a les oficines centrals, poden comprovar-ho fàcilment, i contestar sí o no, segons escaigui, amb una resposta que, encara que s'hagi d'elaborar, no suposa cap complexitat; el des de quan pot ser més difícil de determinar, tot i que el normal és que la compra i distribució d'aquests cartells estigui perfectament documentada, però si no es pot esbrinar, llavors n'hi hauria prou dir que TMB ho desconeix. Per tant, també és procedent declarar el dret de la persona reclamant a obtenir resposta a aquest apartat de la sol·licitud.

L'apartat 4 de la sol·licitud demana si TMB té un protocol per als casos de pluja intensa i entrada d'aigua a les estacions i si l'estació on va caure té un sistema de registre la seva eventual aplicació, i en cas afirmatiu demana el protocol i el registre de l'estació corresponent a la data de la caiguda de la persona reclamant. En la seva resposta TMB afirma que allò que es demana és informació inexistente. La persona reclamant no considera creïble que TMB no tingui la informació sol·licitada en aquest apartat i argumenta que quan s'inunda una estació l'empresa ha de fer actuacions que necessàriament deixen rastre documental i requereix que se li faciliti aquest rastre. El cas és que aquest apartat no demana tota mena de rastre documental generat per la inundació de l'estació (i, per tant, la petició formulada per la persona reclamant en aquesta al·legació s'ha de rebutjar per manca de congruència amb la sol·licitud), sinó que demana específicament un protocol per a aquests casos i un registre de la seva aplicació a l'estació on va caure la persona reclamant; si aquest protocol i registre existeixen, TMB els hauria de facilitar; i si no existeixen, el que ha de fer és manifestar-ho formalment i d'aquesta manera seria atesa la sol·licitud. Per tant, també és procedent declarar el dret de la

persona reclamant a obtenir una resposta, si s'escau en el sentit que s'acaba d'indicar, a aquest apartat de la sol·licitud.

L'apartat 5 de la sol·licitud demana si es guarden les imatges de les càmeres de vigilància i així la persona reclamant pugui veure la seva caiguda i la de moltes altres persones; en cas que no es conservin, demana que l'AMB visioni imatges d'altres dates (posteriors, des de què es conservin imatges) amb pluja intensa i entrada d'aigua a l'estació on va caure la persona reclamant i faci una descripció certificada dels fets més destacats, com ara caigudes de persones, presència de senyalització sobre terra lliscant i quan es posa, com i qui recull l'aigua i quan es tarda i dades similars del risc provocat per l'aigua acumulada. TMB contesta indicant que les imatges de la caiguda de la persona reclamant no es conserven i que allò que es demana alternativament no és accés a informació pública, sinó l'emissió de nou d'un certificat i que aquest apartat de la sol·licitud s'ha d'inadmetre en aplicació de l'article 29.1.b LTAIPBG. Davant d'aquesta resposta, la persona reclamant considera que TMB li hauria de facilitar com a mínim els informes d'incidències de cada una de les altres 15 caigudes que varen tenir lloc a l'estació on va caure la reclamant, des de la data de la seva caiguda fins avui. En aquest cas la pretensió de la persona reclamant requeriria certament una tasca complexa d'elaboració (que segons l'article 29.1.b LTAIPBG constitueix causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública), perquè comportaria visionar diversos vídeos, interpretar allò que hi passa, seleccionar diversos tipus de situacions relacionades amb la inundació de l'estació, redactar-ho i certificar-ho. Per una altra banda, la petició dels informes d'incidència de les altres 15 caigudes a la mateixa estació no és una pretensió que hagués estat formulada a la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva la Reclamació, motiu pel qual s'ha de descartar per incongruent, com ja s'ha comentat al fonament jurídic anterior. En conseqüència, és procedent concloure que la informació demanada a la primera part d'aquest apartat (si es guarden les imatges relatives a la caiguda de la persona reclamant) ja ha estat donada per la resposta de TMB (no es guarden) i que la demanada a la segona part de l'apartat (que personal de TMB visioni altres caigudes i certifiqui allò que hi passa) requereix certament una tasca complexa d'elaboració, de manera que la inadmissió feta per TMB està justificada jurídicament, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació en relació amb aquest cinquè apartat.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les

seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 de febrer de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 81/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació demanada pels apartats 2, 3 i 4 de la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2, en els termes assenyalats pel fonament jurídic 3.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 81/2021 en relació amb l'apartat 5 de la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2, perquè TMB ha facilitat part de la informació sol·licitada i ha justificat jurídicament la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds de l'article 29.1.b LTAIPBG, en relació amb la resta, d'acord amb les manifestacions fetes pel fonament jurídic 3.
3. Declarar la pèrdua sobrevinguda parcial d'objecte de la Reclamació en relació amb els apartats 1, 6 i 7 de la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2, en atenció a les consideracions fetes pel fonament jurídic 2.
4. Requerir a TMB que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.

5. Requerir a TMB a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 81/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.